

DARMO 1/2 ROUTI - XIII.

Neděle, 30. září 2018

Jak Bedřich vystoupil - Byla to zvláštní zkušenost, takže dějství domácího na půlmetru. Ale nic naplánoval, aby život nabral zase novou směr. Celá dva roky všechno klapalo a moc dokonale. Jolanka chodila do školy jezdila dvakrát týdně do brněnské redakce novin, pro kterou už jsem zase psala.

Ostatně-

dny jsem pracovala doma. Natálie byla sice na mateřské, ale když se po Ostrově rozkřiklo, že je veterinářka, měla tak o zábavu postaráno. V domácích pracích jsme se stědaly, a když bylo třeba, pohledaly jsme si vzájemně holáčky.

Posledně-

dobou však už začal Natálii chybět chlap. Bylo to na začátku druhého léta, co jsme spolu bydlely, když se zamilovala do ovčáka. Tedy já jsem mu předala ovčák. Jmenoval se Igor, pracoval někde v autoservisu, ale k manželkám jezdil stáhat ovce. Musím uznat, že když si svlečen do prádelny pohazoval s těmi zvířátky, byl velmi naveno moc sexy.

Někdy

týdně kolem sebe kroužili a Natka mezitím u domácích vyzvídala, že je rozvedená a má desetiletého syna ve svém páteři. Manželka přitom mu utekla s nějakou ženou. Byla - a na druhém konci republiky a kluka viděla naposledy o Vánocech.

Za

dvěmi se nám nejednou začaly objevovat kytky a drobné děrky. Potom se objevil i sám Igor a pozval Natálii na automobilový závod. Ať jí takové akce ani v nejnepříjemnějších případech, ochotně s ním jela. Vrátila se z Igora i z jeho syna Martina nadšeně a neubáhl ani dávat - máš - c, když já - nabídl, aby se k nám s Helenkou nastěhovala.

Na

rozloučenou přinesla Natálie Jolance živého hnědého králíčka se sklopenými ušima.

Žmami,

má se mnou spát v posteli? - ptala se hned Jolanka.

ŽKdepak,

to přece není - kočka. Králík - ek by ti nadával do postele bobky. -

V tu

chvilu jsem zrovna králíkovi nájizorně předvedl, jak to umí. Připravila jsem balíček vlněných desinfekčních ubrousků a předtím dala Jolance, aby po něm všechny bobky sbírala do ubrousků a házela do záchodu. Obávám se, že byla zaujata hrou s novým kamarádem, tak jsem jim ještě nasypala do misky okolojdovců cerejně - kuličky a v

klidu jsme si s Natáľií- sedly ke káľiváľ.

âĚžRozmyslela

sis to opravdu dobá™e?âĚœ zaá•ala jsem opatrnáľ.

âĚžJáľ

vá•m, je to hroznáľ rychláĚ, ale on je tak á•á•asnáľ½. Kdyá•á• budu dlouho váľhat, urá•itáľ mi ho vyfoukne náľjakáľ jináľ.âĚœ

âĚžA

co tu budeáľ dáľlat, chtěľla ses pá™ece vráľtit do Brna, ne? Myslíáľ, á•e páľjde Igor s tebou, kdyá•á• máľ tady v Ostrováľ baráľk?âĚœ

âĚžAbys

vá•dáľla, to uá•á• máľim vymyáľlenáĚ. Veterináľá™, kteráľ½ je ve vedlejáľ vesnici, páľjde pá™á•á• rok do dáľchodu, tak po náľm pá™evezmu ordinaci, uá•á• jsem s náľm domluvenáľ.âĚœ

âĚžA

na kluka si troufneáľ?âĚœ

âĚžHeli,

kdyá•á• to nezkusáľ-m, tak se to nedozváľ-m, ale doufáľim, á•e to zvláľdnu. Martin to nemáľ jednoducháĚ, kdyá•á• mu máľma odeáľla. Oba to nesli dost táľá•ce a Igor se dodnes nesmáľá™il s táľ-m, á•e mu utekla se á•enskou.âĚœ

âĚžMáľla

bys mu vysváľtlit, á•e aspoá• nemusáľ-má•t pocit, á•e v náľá•em selhal jako chlap. V táĚhle situaci prostáľ nemohl konkurovat.âĚœ

âĚžTo

máľáľ vlastnáľ pravdu,âĚœ usmáľla se a najednou zpozornáľla.

âĚžCo

to máľáľ, beruáľko? Pojá• mi to ukáľzat!âĚœ

Maľáľ

Helenka k náľm pá™ibáľhla a v kaá•dáĚ ruá•iá•ce drá•ela mezi prstáľ-ky hnáľdou kulíá•ku. Kaá•dáľ z nich máľla evidentnáľ odliáľnáľ½ páľvod.

Natáľlie

se rozesmáľla: âĚžTak by máľ teá• zajáľ-malo, kteráĚ jáľ- váľ-c chutnaly.âĚœ

Radáľji

jsem zdroj bobkáľ zavá™ela do práľzdnáĚ kráľiáľ-káľrny na dvoá™e. Jolanka hlasitáľ protestovala, ale sláľbila jsem jáľ-, á•e druháľ½ den zajedeme koupit kráľiáľ-kovi klec, aby ho mohla má•t ve sváĚm pokojáľ-á•ku. Aspoá• jáľ- tam nebude smutno, aá• se maláľ kamaráľdka odstáľhuje.

Naáľtáľstáľ-

se holky pá™esunuly jen na druháľ½ konec vesnice, taká•e jsme se á•asto váľdaly. Jáľ jsem váľjak máľla stáľle silnáľjáľ- pocit, á•e uá•á• by to chtěľlo takáĚ náľjakou zmáľnu. Dcera páľjde za rok do áľkoly, asi by bylo rozumnáĚ, abychom se vráľtily do Brna.

Horáři-

bylo, že jsem netužila, žeho se vlastně chytit. Nevěděla jsem, jestli bude lepší- než jak byt koupit nebo zatím raději pronajmout, ani kterou bych měla zvolit. Když jsem si ale uvědomila, jak tam někde budu dřívet sama, ani se mi nikam nechtělo. Jak to tak bývá, vjechno dopadlo úplně jinak, než jsem dokázala představit, ale nebudu předebáhat.

..
..

Jolanka

dala králičkovi jméno Bedřich a koupili jsme mu velkou klec s dvěma domečkem. Bydlel u nás- v pokoji, ale protože v noci po půlnoci nějak hlučel a budil ji, tak jsem ho vždycky večer stěhovala do kuchyně. Když jednou pan domácí- viděl, jak s velkou klecí- zápasím, předipevnil k ně- zespodu kolečka a náš Bedřich měl řízem maringotku.

Byl

milá a předtuhá, ale jak ho lověk pustil z oči-, začal škodit. Jolanka sice dostala zákaz používat králička z klece, pokud si s ním zrovna nehrála, předesto stačil zničit spoustu věcí-. Nepočítám- řádných řádků, nabíječek, nábytku, předin, prostě radel a oblečen-, ve kterém jsme nešekaně nacházely řádné otvory, co tam dříve- nebyly. Postupem času napáchal škody za pár dnůch pár tisíc. Ně kdy jsem měla chuť poslat Natělii fakturu.

Pak

náš králiček vybuchl.

To

se tehdy zastavila Natka s dětmi, když předijeli z westernového města-ka a předivezli Jolance nějaké děrky. Martin si hrál na pistolník a proháněl dvě věta s indiánskými šelenkami na hlavičkách po zahradě. Za chvíli si šli hrát s králičkem a já jsem jim chystala v kuchyni pudinkové poháry. Natělie si sedla ke mně a blesnila o Igorovi. Vlastně jsem já- docela zviděla. Ne Igora, ale ten pocit, jak byla krásná zamilovaná. Kdo vě-, jestli má věbec její, než co takového potká, před-kala jsem si. Michal má dost tvrdě zbavil iluzí- a její, že věmu nastavil lásku po předně- vysoko.

Najednou

něco tak zvláštně luplo a vzápětí- předibáhl Jolanka.

Žmami,

mami, Běovi se něco stalo, že káela.

Ály

jsme se rychle poděvat. Nejdříve- jsme učily pach ně-eho spěleného.

ŽMartine,

co jste tady vyváděly? že poděvala se Natělie podezřavě na hocha. ŽA kde je králiček?

ŽMy

nic, ale něco bouchlo a on začal strážně rychle běhat a pak se schoval za skřepě-. Te- nechce vyčt ven, že kráil Martin rameny.

â€žA

co je tohle?â€œ sebrala jsem ze země jak ½ si Ä•tvereÄ•ek.

Byla

to kapsle z Martinovy pistole, a tÄ•m pÄ•idem bylo jasno. KrÄ•ilÄ•k takovou takÄ•el, skousnul a ona mu vystÄ•elila v tlamiÄ•ce. NatÄ•lie se vrÄ•tila do kuchynÄ• pro smetÄ•k a jedinÄ•m pohybem vyÄ•oupla BedÄ•micha na svÄ•tlo boÄ•Ä•-. TÄ•Ä•sl se jako osika a mÄ•l ohoÄ•elÄ• fousy.

Trochu

se popÄ•lil, ale nebylo to naÄ•stÄ•- nic hroznÄ•ho. Jeden den nic neÄ•ral, jen pil vodu, ale druhÄ• den uÄ• o niÄ•em nevÄ•dÄ•l.

MIA KOBOSILOVÄ•